U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalovanému: **Kancelář veřejného ochránce práv**, se sídlem Údolní 39, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2010, č. j. PDCJ 496/2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 5. 2012, č. j. 30 A 17/2010 - 57,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám žalobce z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 3. 7. 2012 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“).

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z podané kasační stížnosti nebylo zjevné, zda je shora uvedená podmínka povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti naplněna. Soud proto usnesením ze dne 1. 8. 2012, č. j. 1 As 110/2012 – 25, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud stěžovatele současně poučil o následcích nevyhovění uvedené výzvě a o

možnosti požádat o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 8. 2012.

Dne 20. 8. 2012 byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen přípis stěžovatele, kterým oznámil, že *„nařízení vyplývající z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 8. 2012, č. j. 1 As 110/2012 – 25 (doručeno 17. 8. 2012), zaslal dnes 20. 8. 2012 České advokátní komoře“*. Přípisem ze dne 27. 8. 2012 dal stěžovatel soudu na vědomí, že mu Česká advokátní komora advokáta pro řízení o kasační stížnosti nepřidělila. Současně v tomto přípise uvedl, že se svobodně rozhodl v souladu s ústavními zákony a Úmluvou o lidských právech, že nechce být v řízení o kasační stížnosti nikým zastoupen. Jestliže Nejvyšší správní soud stěžovateli usnesením nařídil zastoupení advokátem, musí dle stěžovatele advokáta přidělit, nebo zařídit, aby mu advokáta přidělila Česká advokátní komora.

Nejvyšší správní soud posledně uvedený přípis stěžovatele ze dne 27. 8. 2012 nejprve vyhodnotil jako žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. Přípisem ze dne 31. 8. 2012 jej proto vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto přípisu doložil skutečnosti, na základě kterých by bylo možnost jeho žádost o ustanovení zástupce posoudit. Stěžovatel na tuto výzvu soudu reagoval přípisem ze dne 8. 9. 2012 označeným *„Vadná výzva Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012“*. V něm uvedl, že o ustanovení advokáta nežádal, je svéprávným občanem České republiky, osobou samostatně výdělečně činnou, vykonávající povolání kadeřníka a vlastní garáž. Podle stěžovatele soud vadně vyhodnotil jeho žádost ze dne 27. 8. 2012. Stěžovatel nemá důvod se nechat zastupovat kýmkoliv a chce využít svého ústavního práva svobodně se rozhodnout, zda využije právní služby advokáta nebo ne. Stěžovatel uzavřel, že nemá zájem využít právních služeb advokáta a bude pokračovat v řízení bez zastoupení tak, jako ve všech soudních řízeních v této věci.

Ze shora popsaného vyplývá, že stěžovatel ani přes výzvu soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, ani nedoložil právnické vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. V situaci, kdy stěžovatel na výzvy soudu reagoval tak, že o ustanovení zástupce nežádá a že hodlá v řízení o kasační stížnosti pokračovat bez zastoupení advokátem, neodstranil nedostatek povinného zastoupení, a je namístě jeho stížnost odmítnout (srov. obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2003, čj. 4 As 45/2003 - 48, č. 238/2004 Sb. NSS). Nedostatek právního zastoupení totiž brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. V daném případě se jedná o nedostatek podmínky řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že nemohl zohlednit požadavek stěžovatele, který chtěl v řízení pokračovat bez zastoupení tak, jako *„ve všech soudních řízeních v této věci“*. Je totiž nutno připomenout, že soudní řád správní povinné zastoupení advokátem pro řízení o žalobě nestanoví – v tomto řízení proto stěžovatel nemusel být advokátem zastoupen. Jinak je tomu ovšem v řízení o kasační stížnosti, ve kterém je zastoupení advokátem povinné. Stěžovatel se též dovolával svého ústavního práva svobodně se rozhodnout, zda využije služeb advokáta či nikoli. V této souvislosti lze

poznamenat, že otázka povinného právního zastoupení již byla podrobena testu ústavnosti. V usnesení ze dne 14. 9. 2000, sp. zn. Pl. ÚS 43/2000, č. 32/2000 Sb. ÚS, které se týkalo § 241 odst. 2 věty druhé o. s. ř., tj. ustanovení obdobného § 105 odst. 2 s. ř. s., shledal Ústavní soud zákonnou úpravu povinného zastoupení advokátem pro vybrané typy řízení zcela souladnou s ústavním pořádkem České republiky. Obdobnou problematikou se zabýval také Nejvyšší správní soud, a to např. v usnesení ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1 Ans 3/2012 – 34. Na označená rozhodnutí zdejší soud pro stručnost odkazuje.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce uhradil za kasační stížnost soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, rozhodl soud výrokem III. tohoto usnesení v souladu s § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích tak, že se žalobci zaplacený soudní poplatek vrací z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám žalobce, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. září 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu